کیانوش عیاری:

«ویلای ساحلی» یک انتخاب مصلحت آمیز بود

■ کیانوش عیاری ساخت «ویلای ساحلی» را یک انتخاب و مصلحت در مسیر فیلمسازی خود می‌داند.

نیما رجبی

گروه فرهنگ و هنر – جدیدترین فیلم کیانوش عیاری سرانجام پس از چند ماه وعده برای اکران، روی پرده رفته و سینماها از چهارشنبه گذشته (۱۵ آذرماه) میزبان تازه‌ترین فیلم این کارگردان شده‌اند؛ فیلمی که ۶ سال پس از «کاناپه» توقیفی ساخته شده است.

این فیلم که با بازی رضا عطاران، پژمان جمشیدی و ریما رامین‌فر و تعدادی بازیگر تازه‌وارد به سینما، روی پرده رفته در این یک هفته با بازخوردهای متفاوتی همراه بوده است. بسیاری از مخاطبان به انگیزه دیدن یک فیلم کمدی به تماشای این فیلم می‌روند در حالی که عیاری تاکید دارد «ویلای ساحلی» کمدی نیست.

او در گفت‌وگویی از دلایل ساخت فیلمی با حال و هوای طنز سخن گفت و اینکه چطور شد پس از «کاناپه»، سراغ ساخت «ویلای ساحلی» رفت. او همانند بسیاری دیگر از مواقع پاسخگوی هر سوال و انتقادی است و معمولا هم صریح اظهارنظر می‌کند، اما کسانی که این فیلمساز را از نزدیک می‌شناسند، به خوبی می‌دانند که ممکن است در پس هر جمله او معنایی دیگر را هم پیدا کنند.

برای پول، یک فیلم غیرمبتذل ساختم

عیاری که پیش‌تر در کارنامه کاری خود سابقه ساخت فیلم طنز داشته، در ابتدای این مصاحبه در پاسخ به اینکه چه شد بعد از «خانه پدری» و «کاناپه» سراغ ساخت فیلمی همچون «ویلای ساحلی» رفته و آیا با موج کمدی‌سازی سال‌های اخیر سینما همراه شده است؟ با قاطعیت پاسخ داد، «پول»، و در تکمیل آن گفت: مهم‌ترین دلیلم برای ساخت این فیلم، پول بود چون می‌خواهم پروژه دیگری را شروع کنم که تهیه‌کننده آن خودم هستم و به پول احتیاج دارم.

او درباره ایده اولیه «ویلای ساحلی» به این نکته اشاره کرد که قصه را بر مبنای بازیگرانش طراحی کرده و توضیح داد: وقتی دنبال ساخت فیلمی باشی که در آن رضا عطاران و پژمان جمشیدی بازی کنند باید به سناریویی برسی که بتوانی از آن‌ها استفاده کنی. من هم به دنبال ساخت فیلمی بودم که این بازیگران در آن بازی کنند. در عین حال به هیچ عنوان حاضر نبودم بخاطر پول، یک فیلم مبتذل بسازم و معتقدم «ویلای ساحلی» اصلا مبتذل نیست. درواقع مفاهیمی مثل «خیانت در امانت» در ذهنم بود که فکر کردم می‌تواند مَحمل خوبی برای یک فیلم باشد.

آیا همیشه باید فیلم‌های تلخ بسازم!؟

وی درباره بازخوردهایی که در این مدت از مخاطبانش گرفته، گفت: عمده بازخوردها خوب بوده اما انتقادهایی هم شنیده‌ام که بیشتر به این دلیل بود که توقع داشتند من در همان سبک «خانه پدری» فیلم بسازم و به نظرم این توقع به‌جایی نیست. پرسشم این است که آیا من باید مدام فیلم‌های تلخ بسازم؟ گاهی کارگردانی مثل من هم دوست دارد یک فیلم مفرح بسازد، یعنی حتی اگر بخاطر پول هم نباشد، بخاطر روح و روان خودش، شاید بخواهد چنین فیلمی بسازد. اگر یک فیلمساز، روح و روان خود را درنظر بگیرد، حس او به عده کثیری منتقل می‌شود و در نتیجه یک جمع میلیونی حال و احوال بهتری پیدا می‌کنند.

عیاری در پاسخ به اینکه چقدر سانسور فیلم‌های قبلی‌اش، او را به ساخت فیلمی در حال و هوای «ویلای ساحلی» کشانده است، گفت: قطعاً بی‌تاثیر نبوده، چون تمام دوران فیلمسازی من با سانسور و به تبع آن خودسانسوری مواجه بوده است. بویژه آخرین فیلم‌های من یعنی «خانه پدری» و «کاناپه» که به شدت با سانسور مواجه شدند و مرا به غیر از آزرده‌خاطر کردن، به لحاظ مالی هم در شرایطی سخت قرار دادند. بنابراین برای فیلم جدیدم ترجیح می‌دادم یک فیلم بدون مشکل بسازم ضمن اینکه می‌خواستم فیلمم پولساز هم باشد.

او درباره اینکه آیا «ویلای ساحلی» با مشکل ممیزی و سانسور برخورد نکرد، بیان کرد: مشکل چندانی پیدا نکردم و فقط چند مورد ناچیز مطرح شد. کارگردان «ویلای ساحلی» درباره تاکیدش بر دو جنبه پولساز بودن و دور شدن از جریان سانسور در فیلم جدیدش و بازخورد مخاطب گفت: هر کدام از این دو وجه می‌تواند برای یک تماشاگر منصف قابل پذیرش باشد. من هم آدمیزادی هستم که تحت تاثیر ممیزی زیاد آزرده‌خاطر می‌شوم و ممکن است در جایی از کارم تغییر مسیر مختصری بدهم، البته نه به این معنا که فیلمسازی خود را عوض کنم بلکه به دلیل مصلحت، فیلم دیگری را ساختم.

عیاری در پاسخ به اینکه با این توضیحات آیا «ویلای ساحلی» را باید نوعی قهر یا واکنش به آنچه درباره فیلم‌های دیگرش رخ داده دانست؟ گفت: نه قهر است و نه واکنش؛ بلکه یک انتخاب مصلحت‌آمیز است.

این کارگردان که از جهاتی به نظر می‌رسد فیلمش را همراستا با حکمفرمانی فیلم‌های کمدی در سینما پیش برده، توضیح داد که با توجه به اهدافش سناریو و داستان، یکی از مهمترین فاکتورها در ساخت فیلم جدیدش بوده تا از آن یک اثر مفرح به وجود آید. او در این زمینه و نیز درباره اینکه آیا باز هم در این فضا فیلم می‌سازد؟ گفت: ترجیح می‌دهم هرچه می‌سازم به دور از ابتذال باشد چون ابتذال در هر زمینه‌ای از زندگی محکوم است. البته تاکید می‌کنم «ویلای ساحلی» یک فیلم کمدی نیست و در نهایت فقط می‌توانم بگویم یک فیلم شیرین است؛ یک فیلم قصه‌گو که داستانی مفرح را تعریف می‌کند.

او که در این مدت همراه مردم هم فیلم را تماشا کرده، درباره اینکه آیا از خروجی نهایی فیلم و نیز کارگردانی خودش راضی است؟ گفت: یک روز پیش از حرکت به سمت شهر نور (محل فیلمبرداری) وقتی را فیلمنامه را به دو نفر دیگر از همکارانم دادم که بخوانند، اطمینان پیدا کردم که فیلمبرداری به بیش از ۱۸۰ دقیقه می‌رسد؛ به همین دلیل در طول مسیر به سمت نور خودم یک بار دیگر سناریو را خواندم و در همان جا شروع به حذف بسیاری از صحنه‌های فیلم کردم که از قضا صحنه‌های بامزه‌ای هم بودند ولی باید این کار انجام می‌شد چون قصد داشتم آن را به یک فیلم ۱۰۰ دقیقه‌ای برسانم. این حذف کردن در طول فیلمبرداری هم ادامه داشت اما بعد از پایان کار متوجه شدم باز هم حدود ۲۰۰ دقیقه فیلمبرداری کرده‌ایم. از آنجا که فیلمنامه‌هایم را خودم می‌نویسم که معمولاً هم طولانی می‌شوند، در حین مونتاژ فیلم را کوتاه می‌کنم و این کار گاهی ممکن است آسیب‌زننده باشد. بجز این مورد، در «ویلای ساحلی» کسالتی در میانه کار پیدا کردم که بابت آن، فیلمبرداری یک هفته متوقف شد و فکر می‌کنم این وقفه روی من، پیگیری‌ها و ریزبینی‌های همیشگی‌ام تاثیر منفی گذاشت و شاید اگر فرصت بیشتری داشتم، نسخه بهتری از فیلم در می‌آمد و معایب آن کمتر می‌شد.

انتخاب بازیگر از رضا عطاران تا کیومرث پوراحمد

بخش دیگری از این گفت‌وگو به بازیگران فیلم اختصاص داشت که متشکل از دو گروه باسابقه و تازه وارد به سینما هستند.

عیاری در این خصوص گفت: بعضی از بازیگران ناشناس فیلم کسانی بودند که در کلاس‌های بازیگری من در موسسه «قرمز» آموزش می‌دیدند و برخی از آن‌ها هم از جانب افرادی دیگر معرفی شدند که صلاحیت حضور را در فیلم داشتند. یکی از این بازیگران آتوسا انواریان (در نقش دخترعموی صاحب ویلا) قبلا در فیلم «کاناپه» حضور خیلی خوبی داشت که متاسفانه بازی او با توقیف این فیلم دیده نشد. در بخش بازیگران حرفه‌ای هم رضا عطاران از جمله بازیگران خوبی است که از سال‌ها قبل او را می‌شناختم و همیشه در انتظار این بودم با او کار کنم. شاید روزی برای بازی در یک نقش تلخ باز هم سراغ او بروم. پژمان جمشیدی را هم در فیلم «خوب بد جلف» دیده بودم و همینطور در سریالی که در تلویزیون داشت (پژمان). در بازیگری او نوعی از طنز دیده می‌شد که آن را دوست داشتم و فکر می‌کردم در عرصه طنز سینما، یک حضور عجیب با نوعی شیرینی خاص در بازی‌اش دارد به همین دلیل تصمیم گرفتم حتماً در یک فیلم با او همکاری کنم. درباره خانم رامین‌فر هم متاسفم که تا به حال با او همکاری نداشتم چون به نظرم او یکی از درخشان‌ترین بازیگران ایرانی – جدا از تقسیم‌بندی بازیگر زن و مرد – است.

زنده یاد کیومرث پوراحمد نیز یکی دیگر از بازیگران فیلم «ویلای ساحلی» کیانوش عیاری است که در سکانسی کوتاه نقش خودش (فیلمساز) را ایفا کرده است. عیاری درباره حضور رفیق قدیمی خود در «ویلای ساحلی» گفت: زمانی که ما فیلمبرداری می‌کردیم، ایشان در شمال بودند و یک هفته‌ای را پیش ما ماندند. من در فیلمنامه، یک گروه فیلمبرداری داشتم و به آقای پوراحمد پیشنهاد دادم نقش کارگردان گروه را بازی کند که پذیرفتند. هنگام بازی ایشان که رسید، یکی از آن کت‌های معروف چهارخانه‌ام را که موقع فیلمبرداری‌ها می‌پوشم به تن آقای پوراحمد کردم و خودم هم در سرمای هوا کاپشن ایشان را پوشیدم. فیلمبرداری ما پنجم دی‌ماه تمام شد، آقای پوراحمد از نور رفتند و کمتر از سه ماه بعد آن اتفاق تلخ رخ داد.

فرصتی که برای «خانه پدری» و «کاناپه» از دست رفت

عیاری در پایان این مصاحبه با اشاره به اینکه فکر می‌کند آن فضایی که مدنظرش بوده، در فیلم «ویلای ساحلی» (اصطلاحا) درآمده است، بیان کرد: استقبال مردم از یک فیلم، برای هر کارگردان و تهیه‌کننده‌ای در سینما نهایت آرزو است اما این موقعیت برای دیگر فیلم‌های من هم می‌توانست پیش آید؛ مثلاً برای «خانه پدری» به رغم اینکه یکی از مهیب‌ترین و تلخ‌ترین فیلم‌های سینمایی ایران بود، می‌توانست چنین موقعیتی پیش آید. این فیلم می‌توانست بسیار پرمخاطب باشد ولی توقف ۱۰ ساله آن و نحوه اکرانش همه چیز را درباره «خانه پدری» نابود کرد. «کاناپه» هم به دلایلی می‌توانست پرفروش‌ترین فیلم سینمای ایران باشد نه فقط بخاطر کلاه گیس بلکه بخاطر سادگی‌اش که می‌تواند مخاطب را جذب کند ولی این فیلم هم شانس برخورد خوب تماشاگر را به خود از دست داد اما امیدوارم برای «ویلای ساحلی» اتفاقی خوب رخ دهد.

وقتی دنبال ساخت فیلمی باشی که در آن رضا عطاران و پژمان جمشیدی بازی کنند باید به سناریویی برسی که بتوانی از آن‌ها استفاده کنی. من هم به دنبال ساخت فیلمی بودم که این بازیگران در آن بازی کنند. در عین حال به هیچ عنوان حاضر نبودم بخاطر پول، یک فیلم مبتذل بسازم و معتقدم «ویلای ساحلی» اصلا مبتذل نیست. درواقع مفاهیمی مثل «خیانت در امانت» در ذهنم بود که فکر کردم می‌تواند مَحمل خوبی برای یک فیلم باشد.

«عمو نوروز» به هند می رود

گروه فرهنگ و هنر – نمایش «عمو نوروز» نوشته و کار محمد برومند برای حضور در بیستمین جشنواره بین‌المللی «رایان» راهی دهلی می‌شود.

بیستمین جشنواره بین‌المللی رایان هند از ۲۲ تا ۲۶ آذرماه در دهلی نو با حضور بیست کشور در حال برگزاری است.

نوجوانان ۱۲ تا ۱۷ ساله از کشورهای آلمان، لاتویا، لتونی، نروژ، دانمارک، استونی، ایتالیا، پاراگوئه، کانادا، هند، زامبیا، اسلوانی، سریلانکا، تایلند، ایران، مالزی، هلند، بنگلادش، نپال و جمهوری چک در این جشنواره به اجرای آثار پرفورمنس، تئاتر موزیکال، تئاتر عروسکی، رقص های فولکلور می پردازند.

از ایران گروه تئاتر سیمرغ با نمایش نوروز به معرفی آئین‌های نوروزی می پردازد، نمایش، نگاهی نو به افسانه کهن عمو نوروز و ننه سرما دارد که دلداگی آنها باعث جوانی شان می‌شود.

در این نمایش شخصیت‌ها عمو نوروز ، ننه سرما ، حاجی فیروز و آئین های استقبال از نوروز در شمال و جنوب ایران معرفی می شوند . نمایش نوروز به زبان انگلیسی اجرا خواهد شد.

پرنیان بابا پور، آرنیکا برومند، مهرسا جاودانی ایراندوست ، یکتا جلال زاده فیروز آبادی، پروین خردمند ، هستی رحیمی فر ، زهرا عبدالامیر ابراهیم ، مهسا قدمیاری ، هستی قربانی، کیانا قلمبر، صبا کیانمنش ، هستی محمود ثانی بازیگران نمایش و بهاره صاحبی و سهیلا قیدی صدا پیشگان نوروز هستند . آهنگساز : مهدی کیانمنش ، مدیر تولید : محمد جاودانی ایراندوست ، دستیار تهیه : مرضیه راشدی ، دستیار کارگردان : سارا مروی نیا ، مربی آواز : اکرم شایان فر ، مربی حرکات موزون : گلبانو گلرنگ و پروانه سرافراز هستند و منیره امیر یوسفی طراح لباس و ساخت اکسسوار را بر عهده دارد .

ساخت ریش و موی مصنوعی به عهده آلاله بیگدلی است. بهاره صاحبی نمایشنامه را ترجمه و ایلیا برومند مدیر روابط بین الملل موسسه سیمرغ می‌باشد. گروه سیمرغ بیش از این با نمایش‌های : کاکلی ، همه دوستان من، آخرین برگ ، جنگ و صلح ، کی از همه قوی تره ، معجزه دوستی ، بهار میاد در جشنواره رایان حضور داشته است .

این جشنواره در سالهای اخیر بخش های مختلفی را به بخش اصلی که غیر رقابتی است افزوده است. در بخش اصلی جشنواره گروه ها آثاری را که با همراهی کارگردان حرفه‌ای تولید نموده اند اجرا می نمایند اما در سالهای اخیر در راستای شناسایی استعدادهای نوجوانان و جوانان و حمایت از آنها بخش های تئاتر خیابانی، عروسک سازی، طراحی لباس ، آواز ، تک نوازی و... به جشنواره اضافه شده است که به صورت رقابتی برگزار می شود. امسال از ایران محمد برومند، رضا عرفانی و محدثه حدادپور به عنوان داوران بخش تئاتر و عروسکی سازی آثار هنرمندان شرکت کننده از بیست کشور را به قضاوت خواهند نشست.

کارگردان‌هایی که قصد بازنشستگی ندارند!

گروه فرهنگ و هنر – شاید برای برخی افراد، دهه ۸۰ و ۹۰ زندگی، نشانه‌ای از رکود فعالیت اجتماعی و جسمی تلقی شود اما حداقل پنج کارگردان برجسته حال حاضر جهان ثابت کرده‌اند که سن، فقط یک عدد است و سالمندی نمی‌تواند جلوی آنها را بگیرد. هالیوود در طول سالیان اخیر، ملجایی برای ظهور اندیشه‌های جدیدی بوده که توانسته‌اند نمایندگان مناسبی برای نسل جدید کارگردان باشند. این رویکرد در کنار فعالیت مستمر کارگردانان قدیمی سبب شده تا دوستداران سینمای جهان، از حق انتخاب مناسبی برای تماشای فیلم‌های کارگردانان مختلف برخوردار باشند. اینکه در هر سال، استعدادهای جدیدی در این زمینه ظهور می‌کنند، اتفاق عجیبی نیست اما اینکه کارگردانان به‌جامانده از دهه‌های ۶۰ و ۷۰ میلادی همچنان فیلم می‌سازند، به نکته جالب‌توجه هالیوود این سال‌ها تبدیل شده. فیلم‌هایی که البته با واکنش‌های متفاوتی مواجه شده که البته اکثریت قریب‌به‌اتفاق آنها مثبت است.

در ادامه نگاهی خواهیم انداخت به ۵ کارگردانی که با وجود سن بالا، هم‌چنان مشغول فیلمسازی هستند.

کلینت ایستوود

کلینیت ایستوود ۹۳ ساله، وودی آلن ۸۸ ساله، رایدلی اسکات ۸۶ ساله، فرانسیس فوردکاپولا ۸۴ ساله و مارتین اسکورسیزی ۸۳ ساله، ۵ کارگردانی هستند که خیالی برای بازنشستگی ندارند و گویی مقرر کرده‌اند، رویاهایی خود را در سینما به عنوان بسیط‌ترین کارخانه رویاسازی جهان، ادامه دهند.

کلینت ایستوود که سال ۲۰۲۱، فیلم سینمایی گریه کن ماچو را بازی و کارگردانی کرد، این روزها مشغول ساخت اثر جنایی – قضایی با عنوان هیات منصفه شماره ۲ است.

فیلمبرداری هیات منصفه شماره ۲ از ژوئن ۲۰۲۳ در ساواناه، جورجیا و لس‌آنجلس با بازی نیکولاس هولت و تونی کولت آغاز شده است.

باید دید ایستوود که به خاطر فیلم‌های نابخشوده و محبوب میلیون دلاری، دو جایزه اسکار کارگردانی را کسب کرده و بازی و کارگردانی فیلم‌های تحسین شده‌ای را در کارنامه حرفه‌ای دارد، می‌تواند توجه منتقدان را بار دیگر به خود جلب کند یا خیر؟

وودی آلن

وودی آلن ۸۸ ساله که راجر ایبرت؛ منتقد فقید سینما، او را یک گنجینه سینما توصیف کرده، گرچه سال گذشته از قصد خود برای خداحافظی از سینما، پس از ساخت پنجاهمین فیلمش خبر داد، اما به نظر می رسد نباید این موضوع را چندان جدی گرفت.

این بازیگر و کارگردان آمریکایی که بیشتر، فیلم‌های خود را در نیویورک ساخته، به‌تازگی پنجاهمین ساخته‌اش را با عنوان سکه شانس در اروپا به پایان رسانده است.

اما کارگردان برنده جایزه اسکار و سازنده فیلم‌هایی چون پول را بردار و فرار کن و آنی‌هال، به تازگی گفته اگر بتواند برای فیلم بعدی خود بودجه پیدا کند، آن را خواهد ساخت.

وودی آلن گفته داستانی دارد که در شهر نیویورک اتفاق می‌افتد و یکی از بهترین ایده‌هایی است که تا حالا به ذهنش رسیده است.

رایدلی اسکات

رایدلی اسکات ۸۶ ساله نیز که اکنون فیلم سینمایی ناپلئون را در سراسر جهان به روی پرده دارد، ساخت قسمت دوم گلادیاتور را آغاز کرده که قرار است ۲۲ نوامبر سال ۲۰۲۴ اکران جهانی شود.

گلادیاتور فیلمی تاریخی – حماسی محصول سال ۲۰۰۰ میلادی است که با بازی راسل کرو و واکین فینیکس به نمایش درآمد. این فیلم موفق به کسب پنج جایزه اسکار در رشته‌های مختلفی از جمله بازیگری برای راسل کرو شد و به فروش ۴۰۰ میلیون دلار در گیشه جهانی دست یافت.

اسکات، آثار ارزنده‌ای از جمله بیگانه، تلما و لوئیز، بلیدرانر، هانی‌بال، سقوط شاهین سیاه، قلمرو بهشت و یک مشت دروغ را در کارنامه فیلمسازی خود دارد.

فرانسیس فوردکاپولا

فرانسیس فوردکاپولا خالق فیلم ماندگار پدرخوانده نیز این روزها مشغول پروژه حماسی و علمی – تخیلی مگاپولیس با سرمایه شخصی است.در این پروژه سینمایی، آدام درایور، فارست ویتاکر، ناتالی امانوئل، جان ویت و لارنس فیشبرن ایفای نقش می‌کنند.هالیوودریپورتر چندی پیش در گزارشی اعلام کرد مگاپولیس که مراحل ساخت آن از ماه اکتبر آغاز شده، روزهای چندان خوشایندی را سپری نمی‌کند.باید دید کاپولا که طی دو دهه اخیر، فیلم‌های چندان مطرحی نساخته، موفق می‌شود با به سرانجام رساندن مگاپولیس از ذیل سایه پدرخوانده خارج شود.

مارتین اسکورسیزی

مارتین اسکورسیزی ۸۳ ساله نیز که از وی به عنوان بهترین کارگردان جهان یاد می‌شود، قصد دارد با ساخت فیلمی جدید، هفتمین همکاری خود را با لئوناردو دی‌کاپریو رقم بزند.

به تایید منابع خبری، کمپانی اپل اورژینال فیلمز، حقوق هشتمین رمان پرفروش دیوید گرن به نام The Wager: A Tale of Shipwreck, Mutiny and Murder را به دست آورده و اسکورسیزی و دی‌کاپریو قرار است به ترتیب کارگردان و بازیگر این پروژه سینمایی باشند.اسکورسیزی فیلمساز اسکاری، اکنون فیلم سینمایی قاتلان ماه کامل را با بازی رابرت دنیرو و لئوناردو دی‌کاپریو بر روی پرده نقره‌ای سینماهای جهان دارد.وی چندی پیش در گفت‌وگو با مجله جی‌کیو گفته بود: حقیقت این است که تا اینجای کار رسیده‌ام و اگر بتوانم انرژی خود را جمع کنم، شاید بتوانم چند فیلم دیگر بسازم و آن‌قدر می‌روم تا آنها به زور من را از کف زمین جمع کنند.

آگهی دعوت به مجمع عمومی عادی بطور فوق العاده مجتمع برج های دوقلوی جزیره کیش

مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده در ساعت ۱۵:۰۰ الی ۱۹:۰۰ تاریخ ۱۴دی ماه ۱۴۰۲در محل جزیره کیش، میدان ساحل، تالار خلیج فارس با حضور کلیه مالکین محترم واحد های برج های دوقلو کیش با دستور جلسه به شرح ذیل منعقد می گردد:

۱. قرائت و استماع گزارش هیئت مدیره
۲. قرائت و استماع گزارش حسابرس و بازرس قانونی
۳. تصویب صورت های مالی و ترازنامه منتهی به سال ۱۴۰۱
۴. تصویب و بررسی صورت های مالی منتهی به نیمسال اول (۶ ماه اول سال) ۱۴۰۲
۵. تعیین و تصویب بودجه و پیش بینی درآمد ها و هزینه ها برای سال مالی
۶. انتخاب هیات مدیره جدید اصلی و علی البدل
۷. انتخاب بازرس اصلی و علی البدل

هیئت مدیره مجتمع برج های دوقلوی جزیره کیش

کیشوندان عزیز – می توانند هر گونه مشاهده عرضه مواد غذایی فاسد یا تاریخ مصرف گذشته در فروشگاهها و مراکز عرضه مواد غذایی را به این شماره ها اعلام دارند ۱۹۰ -۱۲۴ -۴۴۴۲۳۳۱۱ -۰۹۳۴۷۶۹۰۱۹۹

روابط عمومی مرکز بهداشت کیش